PRAZGODOVINA - IZVOR ČLOVEŠKIH BITIJ - ORIONSKE VOJNE

https://www.youtube.com/watch?v=o-cHZLpw65o

Avtor:
Pleiadian Knowledge, Cristina & Estella

Objavljeno:
08. Avgust, 2020

UVOD

Izvor človeka je skrivnost, ki jo poskuša človeška znanost razrešiti. Najbolj sprejeta teorija je darvinizem, ki govori o evoluciji vrst. V njej je potrjeno, da človek izvira iz primitivnega hominida, podobnega opici, od koder se je razvijal skozi različne razvojne stopnje, kot so homo habilis, homo erectus, neandertalec ... Vsak od njih je bil bolj razvit in izpopolnjen od prejšnjega, dokler ni prišel do sodobnega človeka ali homo sapiens-sapiens.

Toda kako je mogoče, da so na številnih arheoloških najdiščih v Evropi, na primer v jami Amalda ali Gorhamski jami, obe v Španiji, odkrili, da so neandertalci in homo sapiens živeli skupaj?

Kako je mogoče, da fosili, odkriti v jezeru Turkana v Keniji, kažejo, da so istočasno sobivali trije različni homo tipi, kot sta homo erectus in homo habilis? A gre še dlje… Najdba, ki jo je skupina Nizozemcev našla na otoku Java v Indoneziji, naj bi dokazovala, da sta se homo erectus in homo sapiens med seboj povezovala. Kako sta lahko živela skupaj in se medsebojno vplivala ..., če se je teoretično eden od njiju razvil iz drugega? Kaj se je zgodilo v tem časovnem obdobju? In kakšne so bile njihove družbene skupine? Ali so res imeli tako osnovno in primitivno družbeno strukturo, ki skoraj ni imela kulturnega razvoja?

Kako je torej mogoče, da so lahko tako primitivne skupine hominidov zgradile megalitske strukture, kot je Stonehenge? Ne samo zaradi manipulacije s kolosalnimi kamni, ampak tudi zaradi tega, da so jih lahko strateško postavili in jih na primer uskladili z zimskim in poletnim solsticijem. Kje so se naučili tega znanja?

In kakšen pomen imajo vse te slike, ki so nam jih pustili na kamnih? So bili to le lovski prizori in trenutki iz vsakdanjega življenja? Ali pa so nam pustili več sporočil?

Cristina: Pozdravljeni, prijatelji. Dobrodošli v »Pleiadian Knowledge«, jaz sem Cristina. Kot sem omenila v prejšnjem videoposnetku, se pri poskusu razumevanja naše zgodovine pojavljajo številni dvomi. Vse tiste stvari, ki jim ljudje pravijo: dokazi, vsi tisti spomeniki, slike, starodavni predmeti, za katere se zdi, da so nekako izven časa, ki se ne ujemajo z uradno zgodbo. Zaradi njih si zastavljamo številna vprašanja. Kaj se je zgodilo z našo zgodovino?

Vse, kar bom razložila v nadaljevanju, je s svojim znanjem starodavne zgodovine in zgodovinskih zapisov Federacije združenih planetov posredovala Yazhí Swaruu Tasherit.

Še enkrat bi rada pojasnila, da so vsi datumi, ki jih bom navedla v nadaljevanju, le približni, so le referenca za razumevanje zgodbe v človeškem kontekstu. Ne pozabite, da čas ni linearen in zato tudi zgodovina ni linearna, zato je zelo težko locirati dogodke na ravni časovni osi.

Preden pa začnemo z zgodbo, bi rada nekoliko pojasnila, kakšna sta bila naš sončni sistem in Zemlja pred približno 40.000 leti. Mislim, da je to pomembno, da se boste lahko umestili in nato nekoliko bolje razumeli zgodbo.

UVEDBA ZEMLJE IN NAŠEGA SONČNEGA SISTEMA PRED 40.000 LETI

Pred 40.000 leti je bil naš sončni sistem drugačen. Planeti so bili bližje drug drugemu, saj je bila energijska in gravitacijska dinamika drugačna zaradi prisotnosti planeta Tiamat, ki ga danes ni več. Naš sončni sistem je imel 13 planetov, ki so krožili okoli naše zvezde, Sonca.

Planeti, od najbližjega do najbolj oddaljenega, so bili naslednji: Merkur, Venera, Zemlja, Mars, Taimat (danes so njegovi deli še vedno prisotni v asteroidnem pasu), Jupiter, Saturn, Uran, Neptun, Pluton, Ojalu (za našo zemeljsko znanost Eris 13-61-99), Haumea, Makemake. Na vseh planetih je obstajalo kompleksno življenje. Bodisi na samem planetu bodisi na njegovih lunah, bodisi na obeh.

Za Federacijo je kot take sprejetih 13 planetov, saj tisto, kar določa, ali je neko telo planet ali ne, ima ali mora izpolnjevati različne lastnosti ali značilnosti za enega ali drugega. Zemeljska znanost temelji bolj na velikosti in pomembnosti objekta. Za Federacijo pa je to bolj odvisno od njegovega pomena za ohranjanje življenja.

V primeru Venere in Zemlje so ju naseljevale številne antropomorfne rase, podobne lyrijskim. Od tod tudi ostanki, ki jih arheologi imenujejo predniki sodobnih ljudi. Najbolj znan je neandertalec, vendar jih je bilo več, med drugim Homo erectus, Homo habilis.

V primeru neandertalcev pa ti niso bili takšni, kot nam jih opisujejo. Imeli so visoko razvito družbo, usmerjeno v duhovnost in harmonijo z naravo. Niso bili zelo tehnološko razviti, bili pa so duhovno razviti. Zelo ljubeči do soljudi ter živali in rastlin.

Tiamat, velik planet z velikim deležem vode, približno 90 % površine in z majhnimi otoki. Na njem so živela številna vodna bitja, ter nekaj sirijskih baz, z napredno inteligenco in kulturnim razvojem. Danes ni nobenih zapisov o njihovi kulturi ali stopnji napredka, saj je bilo vse uničeno.

Na planetu Ojalu, za Zemljo Eris, je visoka vsebnost življenja. Do takrat ga je naseljevala napredna civilizacija insektoidnega tipa, Mantis. Danes je tam še vedno prisotna. Tam imajo tudi svoj svet, svet Ojalu, kjer so osredotočena vsa njihova politična gibanja, komunikacije in zavezništva z drugimi skupinami ras Mantis ali naprednih insektoidnih tipov. Njihova politična struktura je naslednja: Umski panji s kraljico, kot jo imajo čebele.

Takrat je imela skupina separatističnih bogomoljk iz sveta Ojalu precej veliko kolonijo ali bazo na Marsu. Na Marsu so še danes, vendar le kot popolnoma sodelujoča kolonija Ojalu, ki je del njihove civilizacije.

Najnaprednejša rasa v sončnem sistemu so bili takrat Karistusi, prebivalci Jupitra in njegovih lun. Tam so še danes. Preostali del našega osončja je tako kot danes naseljevala neskončna množica vrst, večinoma povezanih z besedo "živali", brez kakršne koli stopnje kulturne evolucije.

Biologija celotnega sončnega sistema je bila v peti gostoti, vključno z Zemljo. Razen Karistov, ki so se nahajali in se še nahajajo v šesti gostoti.

Takrat je bila tudi Zemlja povsem drugačen svet, kot ga poznamo danes. Živela je tako, kot jo opisuje Tolkien v Gospodarju prstanov in Hobitu. Površje je bilo pokrito z obsežnimi gozdovi, na ravninah so bile velike razdalje, bilo je malo morij in veliko jezer. Svet je bilo mogoče obhoditi peš, čeprav je to trajalo več let. Vse tiste daljne dežele, polne skrivnosti in spomina, so zdaj prekrite z vodo. Imel je še pet celin, ki so danes potopljene pod vodo: Apalachi, Fenoskandija, Oceanija, Tirangija in Beringija.

Če si pogledal v nebo, si lahko videl Tiamat, vodni planet. Videti je bil tako velik, kot je danes videti luna, zato so ga imenovali Luna. V daljavi je bilo mogoče videti Saturnove obroče, tako blizu, da jih je bilo mogoče opazovati s prostim očesom, ne da bi za to potrebovali kar koli, le človeško oko.

Na polih je bil tudi led, vendar veliko manj, saj je Zemlja vsebovala manjši odstotek vode. Poleg tega sta bila pola na različnih točkah. Južni pol je bil na mestu, kjer je danes Avstralija, na tej zemljepisni širini. To pomeni, da je bila današnja Antarktika ponekod brez ledu, zato je na tej celini toliko arheoloških ostankov starih civilizacij. V zgodovini Zemlje sta pola neštetokrat spremenila svoj položaj.

Tako kot njeni prebivalci se je na tem planetu rodilo na milijone civilizacij, ki so rasle, cvetele in izginjale. Vse so bile napredne, vse so imele modre ljudi, mnoge so bile medzvezdne. To je večni cikel. Danes so vse pokopane v pesku časa.

Cristina: Zdaj, ko smo se že znašli in preden nadaljujemo, bi rada povedala, da je to, kar zemeljska znanost označuje kot: homo sapiens-sapiens, lyrijsko. Z drugimi besedami, homo sapiens-sapiens ali sodobni človek izvira iz Lire in ni izvorno iz tega sončnega sistema. Druge antropomorfne rase, kot so neandertalec, homo erectus ali homo habilis, niso lyrijske, čeprav imajo podoben videz. Yazhí Swaruu, nam je razložila, da je v naši galaksiji veliko ras, podobnih lyrijski rasi, torej veliko različic, ki se med seboj združujejo. Obstajajo rase, ki so navidezno enake lyrijskim, druge so nekoliko drugačne, očitno drugačne ali zelo drugačne, dokler se ne izgubijo med vsemi drugimi nečloveškimi pojavi. Tako je še enkrat, Lyrijec je tisti, ki prihaja iz

Lyre. In tako izvor Zemlje kot izvor Lyre sta veliko starejša, kot lahko izračuna znanost. Glede na povedano začnimo z našo zgodovino!

PRAZGODOVINA

Pred 40.000 leti je našo galaksijo še vedno ogrožal Orionov svet. Lyrsko raso so močno preganjali. Cilj reptilov (plazilcev) je bila prevlada in nadzor nad vrsto za namene izkoriščanja. Naj gre za uporabo sužnjev za delo ali za surovine. Člani sveta reptilov so lirijsko raso očitno obravnavali kot manjvredno, saj so jo imeli le za živino.

Medtem je Federacija združenih planetov zbrala sile in se soočila z reptilsko grožnjo. Krvavi lov, ki so ga koordinirali člani sveta, je takrat očitno pripeljal na rob izumrtja številne civilizacije, ne le lyrijske. V tistem zgodovinskem obdobju so bile tako ali drugače vse rase pod udarom Orionskega sveta.

V tem času je majhnim skupinam Lyrcev uspelo doseči skupino Pleiades, M45, in se ustaliti v več njihovih sončnih sistemih in planetih. V strahu pred odkritjem so se večinoma naselili pod zemljo. Njihova širitev in kulturni razvoj sta bila dolga leta zelo omejena. Osredotočili so se predvsem na skrivanje in pripravo na obrambo.

Na enak način se je tudi v našem sončnem sistemu zgodil podoben vrhunec. Prvi ljudje z Lyre so se naselili predvsem na Veneri in na Zemlji. Predstavljali so napredno holografsko družbo z vesoljskimi pristanišči; očitno so bili medzvezdna civilizacija.

Na Zemlji so pristali na celini Apalachi, ki je danes severni del Atlantskega oceana. Zatočišče so poiskali pod zemljo ali v globokih jamah. Od prihoda sem so dolgo časa sobivali in sodelovali z avtohtonimi antropomorfnimi rasami.

Toda Lyrijci so bili resnično izgubljeni, prestrašeni in obupani. Njihova ladja je bila deaktivirana in jih pustila na Zemlji skoraj brez opreme. Zgradili so opazovalnice, da bi na zvezdnih zemljevidih določili svoj položaj. Želeli so vedeti, kje so, kakšen je njihov natančen položaj v vesoljskem kvadrantu. Trajalo je več let, vendar jim je končno uspelo ugotoviti njegovo lokacijo.

Ko so se že počutili blizu iztrebljenja in v popolnem obupu, so pustili sporočila, pristne zvezdne karte, zakamuflirane v slike. Skušali so ujeti svojo zgodbo, če bi jih kdo kdaj našel in razumel njihova sporočila.

Cristina: Kot lahko vidite, so bili to težki časi naše galaksije. Niso vse jamske slike lovski prizori. Nekatere da, druge pa ne. Enako se dogaja s Stonehengeom in drugimi podobnimi megalitskimi spomeniki, za katere se zdi, da se naši zgodovinarji niso povsem strinjali, v kakšni funkciji ali za kaj so bili ustvarjeni. Menim, da je vse to zelo pomemben trenutek naše zgodovine, v tem primeru prazgodovine in vse to bi rada nekoliko podrobneje pojasnila.

STONEHENGE IN RUPESTRSKE POSLIKAVE

Kamnita formacija Stonehenge in druge podobne formacije so bile namenjene opazovanju zvezd in določanju položaja na zvezdnih kartah. Kamni so zagotavljali stalen in stabilen položaj v 360-stopinjskem krogu, zato so lahko opazovali njihovo gibanje po nebu.

Zgrajeni so na močnih energijskih linijah, kar pomeni notranje pozitivne točke toka črnega gooa, ki na tem območju ustvarja magnetni tok. Kamni so bili postavljeni s pomočjo antigravitacijske tehnologije. V primeru Stonehengea so bili kamni premaknjeni s prvotnega mesta, kar se je zgodilo že večkrat, nazadnje so bili premaknjeni med njegovo obnovo med letoma 1919 in 1960.

Kar zadeva jamske poslikave, so Lyrci poskušali zakamuflirati sporočila med prizori, ki so se zdeli kot vsakodnevni lovski prizori. Nekako so posnemali poslikave drugih antropomorfnih ras, ki so takrat naseljevale Zemljo in tako preprečili, da bi njihova sporočila ujeli in razvozlali plazilci. Takšna je bila zamisel, zmesti sovražnika. Vendar ne predstavljajo lovskih prizorov, temveč pristne zvezdne karte z vektorji gibanja in položaja. Nekatere slike pojasnjujejo, kdo so bili, od kod so prišli, kaj se jim je zgodilo in kam so šli.

Vsaka žival predstavlja zvezdo. *slike niso podprte*

Vsaka sestavljena velika žival predstavlja ozvezdje. *slike niso podprte*

Vsaka oseba, ki teče s kopjem, predstavlja ladjo. *slike niso podprte*

Kopje označuje smer ALI vektor. *slike niso podprte*

Njihov izhod je, od kod prihajajo. *slike niso podprte*

Vsi se približajo Zemlji kot cilju. *slike niso podprte*

Na primer na tej sliki: *slike niso podprte*

Bik predstavlja ozvezdje Bika.

Okoli njegovega očesa je ozvezdje Hiade.

Za bikom, na zadnjici, je slika, ki je portal iz tega sonca, povezuje tam.

To je portal v soncu, ki povezuje ozvezdje Bika.

Sporočilo je: Prihajamo iz kopice Hyades, iz ozvezdja Bika. Sem smo prišli skozi sončni portal.

Cristina: Kot lahko vidite, so na slikah pustili nekaj ključev, ki so jih tja lahko dala le medzvezdna bitja. Vseh jamskih poslikav niso naslikali Lyrci, le nekatere, Yazhí Swaruu nam je pojasnila, da se, kolikor ji je znano, ne mešajo na istih arheoloških najdiščih.

Pojasnila je, da običajno, ko žival predstavlja ozvezdje, gleda na levo, razen če je ozvezdje obrnjeno na desno, saj je iz vesolja ozvezdje videti enako kot z Zemlje. Le v zrcalnem pogledu, zaradi učinka trigonometrije.

Poleg tega so nekatere jamske poslikave veliko starejše od ztapisov zemeljske znanosti. Nekateri jih uvrščajo na starost okoli 15.000 let, v resnici pa so mnoge stare več kot 50.000 let. To je posledica dejstva, da je datiranje z ogljikom 14 pogosto nenatančno.

Dogaja se namreč, da naj bi se ogljik 14 prilegal določenim organskim spojinam ali bil v njih prisoten. Če torej poznate natančno hitrost razgradnje ogljika 14, z njegovim stanjem razgradnje lahko določite starost tistega, kar ga vsebuje. Takšna je teorija. Vendar se zgodi, da razgradnja ogljika 14 ni stabilna in je posledica drugih dejavnikov, kot so na primer: izpostavljenost vzorca drugim radioaktivnim težkim kovinam. Zaradi tega je ogljik 14 zelo nenatančen.

Dejstvo, da nam razlagajo, da človek izhaja iz opice ali starodavnih civilizacij, kot je neandertalec, ki so se posvečale lovu ali ne kaj dosti več, je poskus degradacije človeka. To je poskus izbrisa naše zgodovine, tako da se zapre usta raziskovalcem, zgodovinarjem ali radovednežem. Poskus, da bi odpravili naš izvor, naše zvezdno poreklo. Toda korak za korakom sestavljamo koščke skupaj. Spominjamo se.

Tukaj končujem ta video. Najlepša hvala, ker ste bili tukaj in ste me poslušali, in se vidimo v naslednjem videoposnetku.

Prevedel: Stane B